

פרשת כי תצא וחודש אלול תש"פ – איך נקבע יעדים ריאליים לשנה הבאה?

1. הרבי מליובאוויטש, מכתב כללי מימי הסליחות תשכג: בצער חייב להיאמר כי ... הימים הנוראים עברו ובמספר קהילות ויחידים התנדפה התרוממות הרוח ולא הורגשה ההשתנות לטובה המצופה מכל יהודי, איש או אישה, בחיים האישיים היום יומיים. אחת הסיבות העיקריות לכך היא שההתעלות והתרוממות הרוח ... מנוצלות לנושאים כלליים ובעיות עולמיות - קריאות שאינן מחייבות איש ובוודאי לא בארבע האמות האישיות. דרך זו משביעת רצון כולם ... הדיבור, ההתלהבות וקבלת ההחלטות התקיפות בבעיות עולם כה נעלות (שברוב המקרים אין למחליטים כל השפעה בנידון) - משמשים אמתלה נוחה עבור אי נתינת תשומת הלב לחשבון הנפש האישי ולחיים היום יומיים.

2. דברים כא: כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלוקיך בידך ושבית שביו: וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה - **קידושין כא,ב:** לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע – **רש"י:** מתוך שמתגרה בה יצרו מחמת יופייה, התירה לו **ובקושי**, דמוטב שיאכלו בשר מסוכנת [שעומדת למות מחמת חולי] שחוטה מבשר נבלה.

3. דברים כא,ג: ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים - **אבן עזרא:** ירח ימים – כמו חדש ימים ... ונקרא החדש ירח כי עיקרו הירח.

שמות ב,ב: ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים:

מכתב לחזקיהו: נראה עפ"מ"ש הלבוש (אבן העזר סימן קכ"ו) שצריך לכתוב בגט 'ירח פלוני', דכתיב 'גרש ירחים', אבל בכתובה יכתוב 'חודש' דכתיב (בפרשתנו) 'כי יקח איש אישה חדשה'. ומאחר שאין הקב"ה רוצה בקיומה של אשת יפת תואר אצל הישראל ... אלא וגלחה וכו' כדי שתתגנה בעיניו ... לכן כתוב 'ירח' לרמוז שצריך לגרשה ולא יקיים אותה. ובזה יובן גם מה שאמר הכתוב במשה 'ותצפנהו שלושה ירחים', לפי שצריכה אמו שתגרשהו מביתה ... לפני שיבואו המצרים וישליכוהו ליאור.

4. כתר שם טוב סימן קכא: תענוג תמידי נעשה טבע ואינו תענוג.

דברים לד,ח: ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה - **אור החיים:** כי באהרן לא ידעו במיתתו קודם שמת ודבר כזה יעורר כל לב לפתוח דמעת עינו, משא"כ משה שכבר ידעו מיתתו ובכל דבריו ותוכחתו היה אומר 'הנה אנוכי מת' ולכן לא הוחם הספדו כאהרן.

נדה לא,ב: רבי מאיר אומר: מפני מה אמרה תורה נדה לשבעה? מפני שרגיל בה וקץ בה, אמרה תורה תהא טמאה שבעת ימים [ותתרחק ושוב תתקרב] כדי שתהא חביבה על בעלה כשעת כניסתה לחופה.

דברים כד,א: כי יקח איש אשה חדשה, לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר, נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח - **תרגום יונתן:** 'ושמח את אשתו' - ויחדי עם אנתתיה.

רש"י: ושמח את אשתו - 'שמח את אשתו' ... והמתרגם [כתרגום יונתן] ויחדי עם אתתיה - **טועה הוא**, שאין זה תרגום של וְשִׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ של וְשִׂמַח.

5. כתר שם טוב סימן קיט: 'תקעו בחודש שופר' והוא ליה למימר 'תקעו שופר בחודש?' אלא יראה אדם תדיר שיהיה **בחודש**, רצה לומר לחדש מעשיו הטובים שלא יהיה כמו חוק קבוע, וזה שממשיך: 'כי חק לישראל הוא – משפט לאלוקי יעקב' [על זה שקיום המצוות הוא רק בבחינת חוק קבוע].

שמחת בית השואבה תשכג (תורת מנחם א/93): ידוע שתענוג תמידי אינו תענוג, וכיון שנדרשת מיהודי עבודה מתוך תענוג, אהבה בתענוגים ככתוב 'אז תתענג על הוי"', אחד התנאים לזה שתהיה העבודה באופן של 'בכל יום יהיו בעיניך כחדשים', וכיון שזהו דבר חדש – יכול להיות בזה תענוג.

ספר המאמרים תרח"ץ/כד: חסידים הם המתנהגים לפנים משורת הדין דהנהגתם היא לשבור גם הרגילות הטובות המיוסדים על פי דיני התורה ולהחמיר על עצמו להיות כל ענין עבודתם בעליו מדרגא לדרגא. וכמו שכתוב במקום אחר **שבכל ראש השנה צריכים לקבל תוספת הנהגה ביראת שמים וברגילות במידה טובה** ועי"ז גורמים גילוי האור בכל העולמות יותר מכפי הקצוב.